



Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 10. júla 2014*

„Odvolanie — Mimozmluvná zodpovednosť — Opomenutia Dvora audítorov — Návrh na náhradu ujmy — Zásada prezumpcie neviny — Zásada lojálnej spolupráce — Právomoci — Priebeh predbežných vyšetrovaní“

Vo veci C-220/13 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 25. apríla 2013,

Kalliopi Nikolaou, s bydliskom v Aténach (Grécko), v zastúpení: V. Christianos a S. Paliou, dikigoroi,
odvolateľka,

ďalší účastník konania:

Dvor audítorov Európskej únie, v zastúpení: T. Kennedy a I. Ní Riagáin Düro, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Tridimas, barrister,

žalovaný v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano (spravodajca), sudcovia A. Borg Barthet, M. Berger, S. Rodin a F. Biltgen,

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. januára 2014,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. marca 2014,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: gréčtina.

Rozsudok

- 1 Pani Nikolaou svojím odvolaním navrhuje zrušenie rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie Nikolaou/Dvor audítorov (T-241/09, EU:T:2013:79, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol jej žalobu o náhradu škody smerujúcu k náprave ujmy, ktorú odvolateľka údajne utrpela v dôsledku nezrovnalostí a porušení práva Únie, ktorých sa údajne dopustil Dvor audítorov v rámci interného vyšetrovania.

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 2 Pani Nikolaou bola členkou Dvora audítorov v rokoch 1996 až 2001. Podľa reportáže, ktorá bola uverejnená 19. februára 2002 v denníku *Europa Journal*, mal pán Staes, poslanec Európskeho parlamentu, k dispozícii informácie týkajúce sa protiprávneho konania odvolateľky počas jej mandátu ako členky Dvora audítorov.
- 3 Generálny tajomník Dvora audítorov (ďalej len „generálny tajomník“) listom z 18. marca 2002 zaslal generálnemu riaditeľovi Európskeho úradu pre boj proti podvodom (OLAF) spis obsahujúci podklady súvisiace s uvedeným konaním, o ktorom vedel on i predseda Dvora audítorov. Okrem toho generálny tajomník požiadal OLAF, aby mu oznámil, či je potrebné informovať pani Nikolaouovú o existencii vyšetrovania, ktoré sa jej týka, v súlade s článkom 4 rozhodnutia Dvora audítorov 99/50 o podmienkach a spôsoboch vedenia interných vyšetrovaní v oblasti boja proti podvodom, korupcii a inej protiprávnej činnosti, ktorá poškodzuje finančné záujmy Spoločenstiev.
- 4 Predseda Dvora audítorov listom z 8. apríla 2002 informoval pani Nikolaouovú o existencii interného vyšetrovania OLAF-u súvisiaceho s článkom uverejneným v *Europa Journal*. Generálny riaditeľ OLAF-u listom z 26. apríla 2002 oznámil pani Nikolaouovej, že na základe informácií, ktoré tento úrad dostal od pána Staesa, a spisu z predbežného vyšetrovania pripraveného generálnym tajomníkom bolo začaté interné vyšetrovanie, a vyzval ju, aby pri ňom spolupracovala.
- 5 Pani Nikolaou sa zúčastnila na rokovaní so zodpovednými osobami z OLAF-u 24. mája 2002. Dňa 17. októbra 2002 uverejnila internetová stránka *European Voice* reportáž, v ktorej sa okrem iného písalo, že OLAF práve dokončuje vyšetrovanie vedené voči odvolateľke. Obdobné reportáže boli uverejnené v gréckej tlači. Listom z 28. októbra 2002 OLAF informoval pani Nikolaouovú o ukončení tohto vyšetrovania a oznámil jej, že generálnemu tajomníkovi a luxemburským súdnym orgánom boli doručené relevantné informácie a záverečná správa. Listom z 10. februára 2004 Dvor audítorov zaslal odvolateľke skrátenú verziu záverečnej správy OLAF-u.
- 6 Podľa tejto záverečnej správy z 28. októbra 2002 poskytli informácie o pani Nikolaouovej pánovi Staesovi dvaja zamestnanci Dvora audítorov, pričom jeden z nich bol členom kancelárie odvolateľky. Skúmané obvinenia sa týkali, po prvé, peňažných súm, ktoré odvolateľka prijala od svojich podriadených ako pôžičky; po druhé, údajných falošných vyhlásení v súvislosti so žiadosťami o prevod dní dovolenky vedúceho jej kancelárie, na základe ktorých mu bola vyplatená náhrada približne 28 790 eur z dôvodu nevyčerpanej dovolenky za roky 1999, 2000 a 2001; po tretie, využívania služobného auta pani Nikolaouovej na účely, ktoré neboli upravené súvisiacimi predpismi; po štvrté, príkazov na služobné cesty šoféra odvolateľky na účely neupravené súvisiacimi predpismi; po piate, politiky absentérstva v rámci kancelárie odvolateľky; po šieste, činnosti obchodnej povahy a intervencií u vysokopostavených osôb s cieľom uľahčiť takéto činnosti vykonávané jej rodinnými príslušníkmi; po siedme, podvodu spáchaného v rámci výberového konania, a po ôsme, podvodov týkajúcich sa výdavkov na reprezentáciu prijatých odvolateľkou.
- 7 OLAF dospel k záveru o možnosti, že došlo k porušeniam predpisov, ktoré by mohli byť posúdené ako klamstvo, použitie klamstva a podvod, týkajúcim sa žiadostí o prevod dní dovolenky vedúceho kancelárie odvolateľky. Podľa uvedenej záverečnej správy mohli odvolateľka a členovia jej kancelárie

spáchať trestné činy v súvislosti s peňažnými sumami, ktoré odvolateľka podľa dotknutých osôb prijala ako pôžičky. Za týchto podmienok o tom OLAF v súlade s článkom 10 ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 z 25. mája 1999 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF) (Ú. v. ES L 136, s. 1; Mim. vyd. 01/003, s. 91) informoval luxemburské súdne orgány, aby vyšetrili skutočnosti, z ktorých by mohlo vyplývať, že došlo k spáchaniu trestných činov.

- 8 Pokiaľ ide o ďalšie obvinenia, s výnimkou obvinenia z podvodu spáchaného v rámci výberového konania, OLAF preukázal možné nezrovnalosti alebo otázky týkajúce sa správania pani Nikolaouovej a navrhol Dvoru audítorov, aby prijal voči nej „nápravné opatrenia“, ako aj opatrenia, ktoré majú zlepšiť platný systém kontroly v rámci tejto inštitúcie.
- 9 Odvolateľka bola 26. apríla 2004 vypočutá počas úzkeho stretnutia Dvora audítorov na účely prípadného uplatnenia článku 247 ods. 7 ES. Predseda Dvora audítorov sa v liste z 13. mája 2004 (ďalej len „list z 13. mája 2004“) vyjadril, že pokiaľ ide o predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie na účely uplatnenia článku 247 ods. 7 ES z dôvodu, že pani Nikolaou údajne požiadala o osobné pôžičky od členov svojej kancelárie a tieto pôžičky prijala, na stretnutí, ktoré sa konalo 4. mája 2004, nebolo prijaté jednomyselné rozhodnutie, ktoré vyžaduje článok 6 Vnútorného poriadku Dvora audítorov, ktorý bol vydaný 31. januára 2002. Predseda Dvora audítorov v tejto súvislosti dodal, že veľká väčšina členov inštitúcie usúdila, že správanie odvolateľky bolo absolútne nevhodné. Pokiaľ ide o dni dovolenky vedúceho jej kancelárie, predseda Dvora audítorov uviedol, že vec je prejednávaná na luxemburských súdoch, a preto dotknutá inštitúcia odložila svoje rozhodnutie v očakávaní záverov s tým súvisiacich konaní.
- 10 Súd prvého stupňa rozsudkom Nikolaou/Komisia (T-259/03, EU:T:2007:254) uložil Komisii Európskych spoločenstiev povinnosť zaplatiť pani Nikolaouovej náhradu škody vo výške 3 000 eur v dôsledku uverejnenia určitých informácií týkajúcich sa vyšetrovania vedeného OLAF-om.
- 11 Rozsudkom z 2. októbra 2008 (ďalej len „rozsudok z 2. októbra 2008“) Chambre correctionnelle du Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxembursko) odvolateľku a vedúceho jej kancelárie zbavila obvinení založených na klamstve a použití klamstva, na nepravdivom vyhlásení, subsidiárne na zachovaní príspevku, subvencie alebo príspevku bez právneho nároku a ešte subsidiárnejšie na podvode. Tento súd v podstate usúdil, že niektoré vysvetlenia predložené vedúcim kancelárie odvolateľky a odvolateľkou vrhajú pochybnosti na súhrn dôkazov zhromaždených OLAF-om a luxemburskou súdnou políciou, ktoré mali preukázať, že uvedený vedúci kancelárie bol v priebehu rokov 1999, 2000 a 2001 niekoľko dní na nepriznanej dovolenke. Uvedený súd dospel k záveru, že vecná správnosť skutkových okolností vytýkaných odvolateľke nebola preukázaná s vylúčením všetkých pochybností, a keďže aj najmenšia pochybnosť musí byť na prospech obvineného, dotknutá osoba musí byť zbavená obvinení. Podľa preambuly rozsudku z 2. októbra 2008 bolo konanie o odvolateľke a o vedúcom jej kancelárie postúpené na prejednanie Chambre correctionnelle du Tribunal d'arrondissement de Luxembourg uznesením Chambre du conseil tohto súdu, potvrdeným rozsudkom Chambre du conseil de la cour d'appel z 29. januára 2008. Keďže nebolo podané odvolanie, rozsudok z 2. októbra 2008 nadobudol právoplatnosť.
- 12 Listom zo 14. apríla 2009 odvolateľka požiadala Dvor audítorov, aby vo všetkých belgických, nemeckých, gréckych, španielskych, francúzskych a luxemburských periodikách uverejnil oznámenie o tom, že bola zbavená obvinení, a informoval o tom ďalšie inštitúcie Európskej únie. Subsidiárne, ak by Dvor audítorov tieto oznámenia neuverejnil, odvolateľka požiadala o príspevok vo výške 100 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy a túto sumu sa zaviazala použiť na uverejnenie uvedených oznámení. Odvolateľka takisto Dvor audítorov požiadala po prvé, aby jej vyplatil 40 000 eur ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej konaním na luxemburských súdoch a 57 771,40 eura ako náhradu majetkovej ujmy spôsobenej týmto konaním, po druhé, aby jej nahradil všetky výdavky, ktoré jej vznikli najmä pred vyšetrovacím sudcom a na Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, a po tretie, aby jej nahradil výdavky spôsobené konaním na Dvore audítorov.

- 13 Predseda Dvora audítorov listom zo 7. júla 2009 zaslal pani Nikolaouovej rozhodnutie prijaté 2. júla 2009 ako odpoveď na uvedené žiadosti. Týmto rozhodnutím boli zamietnuté tvrdenia uvádzané v spomenutom liste zo 14. apríla 2009 a zároveň bolo pani Nikolaou oznámené, že Dvor audítorov „sa na základe informácií, ktoré mal k dispozícii, pokúšal určiť, či sú skutkové okolnosti dostatočne závažné na podanie návrhu na začatie konania na [Súdnom dvore]“ smerujúceho k určeniu existencie nesplnenia si povinností, ktoré tejto bývalej členke prináležali podľa Zmluvy o ES, a potreby uplatniť prípadné sankcie. V tejto súvislosti boli v uvedenom rozhodnutí tiež pripomenuté okolnosti, ktoré viedli Dvor audítorov k tomu, že nepodal návrh na začatie konania na Súdny dvor, medzi ktorými boli najmä zbavenie pani Nikolaou obvinení rozsudkom z 2. októbra 2008 a neexistencia škody spôsobenej rozpočtu Spoločenstva vzhľadom na to, že bola vrátená suma, ktorá bola neoprávnene vyplatená vedúcemu kancelárie odvolateľky.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 14 Žalobou podanou do kancelárie Súdu prvého stupňa 16. júna 2009 podala pani Nikolaou žalobu o náhradu škody, v ktorej navrhla, aby bola Dvoru audítorov uložená povinnosť zaplatiť sumu 85 000 eur, zvýšenú o úroky od 14. apríla 2009, ako náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej „konaním“ a opomenutím pripísateľnými tejto inštitúcií, pričom túto sumu sa zaviazala použiť na zabezpečenie uverejnenia oznámenia týkajúceho sa skutočnosti, že bola zbavená obvinení.
- 15 Na podporu tejto žaloby žalobkyňa v prvom rade uvádzala šesť dôvodov založených na závažnom porušení pravidiel práva Únie, ktoré priznávajú práva jednotlivcom, Dvorom audítorov. V druhom rade sa dovoľavala existencie priamej príčinnej súvislosti medzi týmto porušením a nemajetkovou a majetkovou ujmu, ktorú na základe toho utrpela.
- 16 Všeobecný súd uvedenú žalobu zamietol, pretože usúdil, že Dvor audítorov sa nedopustil žiadnych vytýkaných porušení práva Únie.
- 17 Pokiaľ ide o to, čo je relevantné na účely tohto odvolania, Všeobecný súd po prvé v bodoch 27 až 31 napadnutého rozsudku dospel k záveru, že „konanie“ Dvora audítorov týkajúce sa predbežného vyšetrovania nepredstavovalo žiadnu nezákonnosť, keďže táto inštitúcia neporušila ani požiadavky vyplývajúce zo spoločného výkladu článkov 2 a 4 rozhodnutia 99/50, ani právo na obhajobu, ani zásadu neustrannosti.
- 18 Konkrétne Všeobecný súd v bode 29 uvedeného rozsudku usúdil, že predbežné vyšetrovanie, na ktoré odkazuje článok 2 rozhodnutia 99/50, má za cieľ na jednej strane umožniť generálnemu tajomníkovi posúdiť, či na základe skutočností, o ktorých sa dozvedel, možno predpokladať existenciu nezrovnalostí, ktoré poškodzujú finančné záujmy Únie, a na druhej strane postúpiť OLAF-u podľa článku 7 ods. 1 nariadenia č. 1073/1999 spis umožňujúci tomuto úradu posúdiť, či je opodstatnené začať interné vyšetrovanie podľa článku 5 druhého odseku toho istého nariadenia. Preto rozhodol, že vzhľadom na to, že predbežné vyšetrovanie nemá viesť k prijatiu záverov voči predmetnej osobe, povinnosť vyplývajúca z článku 4 prvého odseku druhej vety rozhodnutia 99/50 sa netýka „konania“ generálneho tajomníka v rámci článku 2 rozhodnutia 99/50.
- 19 Rovnako v bode 30 uvedeného rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že vzhľadom na to, že oznámenia prijaté prostredníctvom listov z 8. a 26. apríla 2002 spĺňajú požiadavky upravené v článku 4 prvom odseku prvej vety rozhodnutia 99/50, žalobkyňa nebola oprávnená odvolávať sa na porušenie tohto ustanovenia z dôvodu, že Dvor audítorov ju nevypočul predtým, ako postúpil OLAF-u spis obsahujúci podklady, ktoré generálny tajomník v súvislosti s ňou zhromaždil.
- 20 Po druhé Všeobecný súd v bode 32 napadnutého rozsudku usúdil, že tvrdenie žalobkyne o tom, že Dvor audítorov použil klamstvo, nie je dôvodné. V tejto súvislosti konštatoval, že predmetný dokument, čiže žiadosť o prevod dní dovolenky za kalendárny rok prináležiacej vedúcemu kancelárie

pani Nikolaouovej z 20. novembra 2001, nebol obsiahnutý medzi dokumentmi zaradenými do spisu z predbežného vyšetrovania postúpeného OLAF-u. V každom prípade uviedol, že dokonca aj za predpokladu, že Dvor audítorov skutočne postúpil tento dokument OLAF-u alebo luxemburským orgánom, toto prípadné postúpenie neznamenal, že Dvor audítorov konal v zlej viere, pokiaľ ide o pravosť podpisu žalobkyne.

- 21 Po tretie Všeobecný súd v bodoch 43 až 47 napadnutého rozsudku rozhodol, že opomenutie Dvora audítorov prijať formálne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zbavená všetkých obvinení v dôsledku rozsudku z 2. októbra 2008, nie je „nezákonné“.
- 22 Všeobecný súd najprv v bode 45 uvedeného rozsudku konštatoval, že žalobkyňa bola zbavená obvinení na základe pochybností, ktoré vznikli po niektorých vysvetleniach poskytnutých vedúcim jej kancelárie. V dôsledku toho podľa Všeobecného súdu dôvod zbavenia obvinení neznamenal, že obvinenia voči žalobkyňi nemali žiadny základ, ale, ako uviedol Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, vyplývalo z neho, že tieto obvinenia neboli preukázané s vylúčením „všetkých pochybností“.
- 23 Ďalej v bode 46 toho istého rozsudku Všeobecný súd rozhodol, že jedine vnútroštátne súdne orgány sú oprávnené skúmať uvedené obvinenia z trestnoprávneho hľadiska a Súdny dvor ich posudzuje z disciplinárneho hľadiska podľa článku 247 ods. 7 ES. Podľa Všeobecného súdu teda Dvor audítorov nemal právomoc rozhodnúť o tejto veci.
- 24 Napokon v bode 47 napadnutého rozsudku Všeobecný súd usúdil, že zo skutočnosti, že nebol podaný návrh na začatie konania na Súdnom dvore podľa uvedeného ustanovenia, nemožno vyvodiť, že Dvor audítorov sa domnieval, že skutkové okolnosti uvádzané proti žalobkyňi nemajú žiadny základ. Podľa článku 6 Vnútorného poriadku Dvora audítorov sa totiž podľa Všeobecného súdu na podanie takéhoto návrhu vyžaduje jednomyseľné rozhodnutie. Všeobecný súd preto usúdil, že je síce pravda, že z nepodania návrhu na začatie konania na Súdnom dvore vyplýva, že nebola dosiahnutá táto jednomyseľnosť, to však neznamená, že Dvor audítorov zaujal stanovisko, pokiaľ ide o vecnú správnosť skutkových okolností. V tomto kontexte v súvislosti s poznámkou uvedenou v liste z 13. mája 2004 Všeobecný súd usúdil, že „nebolo neprimerané, že predseda Dvora audítorov žalobkyňi oznámil, že veľká väčšina členov inštitúcie považ[ovala] jej správanie za neprijateľné, brániac tak tomu, aby nepodanie návrhu na Súdny dvor mohlo byť chápané ako popretie vecnej správnosti vytýkaných skutočností, čo by nezodpovedalo skutočnosti“.
- 25 Po štvrté Všeobecný súd v bode 49 napadnutého rozsudku konštatoval, že z povinnosti starostlivosti nie je možné vyvodiť žiadnu povinnosť Dvora audítorov uverejniť informáciu o tom, že žalobkyňa bola zbavená obvinení.

Návrhy účastníkov konania

- 26 Pani Nikolaou svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu, aby o nej rozhodol, a
 - uložil Dvoru audítorov povinnosť nahradiť trovy konania.
- 27 Dvor audítorov navrhuje, aby Súdny dvor:
 - zamietol odvolanie ako čiastočne neprípustné a čiastočne nedôvodné a
 - uložil pani Nikolaouovej povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

O odvolaní

- 28 Na podporu svojho odvolania odvolateľka uvádza štyri odvolacie dôvody.

O prvom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 29 Svojím prvým dôvodom odvolateľka tvrdí, že zásada prezumpcie nevinny zakotvená v článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a v článku 6 ods. 2 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísaného v Ríme 4. novembra 1950, zabezpečuje procesnú záruku, ktorá sa neobmedzuje len na štádium predchádzajúce vyhláseniu rozsudku, ale vzťahuje sa aj na obdobie po ňom. Túto zásadu preto treba vykladať tak, že bráni rozhodnutiu súdu Únie spochybňujúcemu nevinnosť obvinenej osoby, pokiaľ bola táto osoba predtým zbavená obvinení právoplatným rozhodnutím trestného súdu (pozri rozsudok ESLP z 27. septembra 2007, Vassilios Stavropoulos v. Grécko, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2007-I, § 39).
- 30 Vzhľadom na tieto úvahy odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd v bode 45 napadnutého rozsudku porušil uvedenú zásadu rozhodnutím, že dôvod zbavenia obvinení založený na existencii pochybností, ktorému vyhovel Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, „neznamená, že obvinenia voči žalobkyni nemajú žiadny základ“.
- 31 Takéto porušenie však podľa nej nutne ovplyvňuje platnosť tohto rozsudku, keďže bolo rozhodujúce na to, aby sa v bodoch 44 a 49 uvedeného rozsudku posúdili opomenutia Dvora audítorov prijať formálne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zbavená všetkých obvinení v dôsledku rozsudku z 2. októbra 2008, a uverejniť v tlači informáciu o tom, že žalobkyňa bola zbavená obvinení, ako zákonné.
- 32 Dvor audítorov tvrdí, že tento prvý odvolací dôvod je založený na predpoklade, že táto inštitúcia alebo Všeobecný súd vykonali opätovné preskúmanie dôvodnosti rozsudku z 2. októbra 2008. Tento predpoklad je však nesprávny.
- 33 Pri prijatí rozhodnutia zo 2. júla 2009 uvedeného v bode 13 tohto rozsudku totiž Dvor audítorov vzal uvedený rozsudok na vedomie a vyvodil z neho dôsledky, ktoré mu z neho vyplývali pri výkone vlastnej právomoci, ktorá nezahŕňala možnosť uverejniť informáciu o tom, že odvolateľka bola zbavená obvinení. Všeobecný súd rovnako uznal a rešpektoval obsah uvedeného rozsudku, pokiaľ ide o jeho dôsledky trestnej povahy.

Posúdenie Súdny dvorom

- 34 Prvým odvolacím dôvodom pani Nikolaou tvrdí, že Všeobecný súd porušil zásadu prezumpcie nevinny, keď v bode 45 napadnutého rozsudku rozhodol, že dôvod zbavenia obvinení uvedený v rozsudku z 2. októbra 2008 „neznamená, že obvinenia voči žalobkyni nemajú žiadny základ“, ale „vyplýva z neho, že tieto obvinenia neboli preukázané s vylúčením ‚všetkých pochybností‘“. Toto nesprávne posúdenie by malo podľa odvolateľky viesť k zrušeniu tohto rozsudku, keďže ak by Všeobecný súd neporušil túto zásadu, v bodoch 44 a 49 uvedeného rozsudku by uznal nezákonnosť opomenutí Dvora audítorov prijať formálne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zbavená všetkých obvinení v dôsledku rozsudku z 2. októbra 2008, a uverejniť v tlači informáciu o tom, že bola zbavená obvinení.
- 35 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada prezumpcie nevinny, zakotvená v článku 48 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie, ktorý zodpovedá článku 6 ods. 2 a 3 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, môže byť porušená okrem iného vtedy, ak súdne rozhodnutie svojím odôvodnením odráža pocit, že osoba je vinná z trestného činu, po tom, ako boli trestné

konania ukončené tak, že táto osoba bola zbavená obvinenia (pozri rozsudky ESLP z 10. februára 1995, *Allenet de Ribemont v. Francúzsko*, séria A č. 308, § 35 a 36; z 10. októbra 2000, *Daktaras v. Litva*, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2000-III, § 41 až 44, ako aj zo 4. júna 2013, *Teodor v. Rumunsko*, *Zbierka rozsudkov a rozhodnutí* 2013-III, § 36 a 37).

- 36 V tomto prípade, ako zdôraznil generálny advokát v bode 57 svojich návrhov, treba uviesť, že časti úvah Všeobecného súdu obsiahnutých v bode 45 napadnutého rozsudku skutočne zanechávajú dojem, že pani Nikolaou by mohla byť vinná z trestného činu založeného na tých istých skutkových okolnostiach, ako sú tie, vo vzťahu ku ktorým už bola právoplatne zbavená obvinenia rozsudkom z 2. októbra 2008.
- 37 Preto treba rozhodnúť, že tieto úvahy zjavne porušujú zásadu prezumpcie nevinny.
- 38 Pritom je však dôležité konštatovať, že porušenie tejto zásady nemôže viesť k zrušeniu napadnutého rozsudku, keďže posúdenia obsiahnuté v jeho bodoch 44 a 49, pokiaľ ide o zákonnosť opomenutí vytýkaných Dvoru audítorov, sú v každom prípade dôvodné z iného dôvodu, rozvinutého samostatným spôsobom v bode 46 uvedeného rozsudku (pozri v tomto zmysle rozsudky *JCB Service/Komisia*, C-167/04 P, EU:C:2006:594, bod 186, ako aj *Kadi a Al Barakaat International Foundation/Rada a Komisia*, C-402/05 P a C-415/05 P, EU:C:2008:461, bod 233).
- 39 Všeobecný súd totiž týmto dôvodom správne rozhodol na jednej strane, že „jedine vnútroštátne súdne orgány sú oprávnené skúmať obvinenia z trestnoprávneho hľadiska“ proti bývalému členovi Dvora audítorov, a na druhej strane, že prináleží Súdnemu dvoru, aby ich posúdil „z disciplinárneho hľadiska podľa článku 247 ods. 7 ES“, pričom samotný Dvor audítorov teda nebol v rámci inštitucionálnej štruktúry Únie oprávnený ani prijať formálne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zbavená všetkých obvinení z disciplinárneho alebo z trestnoprávneho hľadiska, ani uverejniť v tlači informáciu o tom, že bola zbavená obvinení.
- 40 Toto konštatovanie je aj v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustálenej judikatúry týkajúcej sa autonómnej povahy disciplinárnych konaní na Súdnom dvore v zmysle článku 247 ods. 7 ES vo vzťahu k vnútroštátnym konaniam trestnej povahy (rozsudok *Komisia/Cresson*, C-432/04, EU:C:2006:455, body 120 a 121). Ako totiž uviedol aj generálny advokát v bodoch 71 až 73 svojich návrhov, z tejto judikatúry vyplýva, že Dvor audítorov ako orgán, ktorý podáva návrh na začatie konania na Súdnom dvore, nie je rovnako ako Súdny dvor viazaný právnym posúdením skutkových okolností vykonaným vo vnútroštátnom trestnom konaní. Dvor audítorov teda v tomto prípade nebol povinný pristúpiť v nadväznosti na rozsudok z 2. októbra 2008 k aktom alebo postupom, ktorých sa dovoľavala odvolateľka.
- 41 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné prvý odvolací dôvod zamietnuť ako neúčinný.

O druhom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 42 Svojím druhým odvolacím dôvodom pani Nikolaou vytýka Všeobecnému súdu, že porušil zásadu lojálnej spolupráce upravenú v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ktorú bol povinný dodržiavať vo vzťahu k Tribunal d'arrondissement de Luxembourg.
- 43 V tejto súvislosti odvolateľka, odkazujúc na uznesenie *Zwartveld a i.* (C-2/88, EU:C:1990:315, bod 17) a na rozsudok *Írsko/Komisia* (C-339/00, EU:C:2003:545, body 71 a 72) tvrdí, že táto zásada ukladá nielen členským štátom, ale aj inštitúciám Únie a rozširujúco všetkým jej orgánom vrátane jej súdnych orgánov recipročné povinnosti lojálnej spolupráce.

- 44 Po tomto spresnení tvrdí, že Všeobecný súd rozsudok z 2. októbra 2008 ani nerešpektoval, ani ho patrične nezohľadnil.
- 45 Všeobecný súd najskôr v bodoch 44 a 45 napadnutého rozsudku pristúpil k posúdeniu skutkových okolností týkajúcich sa konania pani Nikolaouovej, ktoré bolo úplne odlišné od posúdenia, ktoré vykonal Tribunal d'arrondissement de Luxembourg.
- 46 Ďalej posúdenie obsiahnuté v bode 35 napadnutého rozsudku, podľa ktorého je riadenie akéhokoľvek systému dovoleniek založené na povinnosti hierarchického nadriadeného overiť si prítomnosť zamestnancov pod jeho vedením, zjavne v rozpore s úvahami uvedenými v rozsudku z 2. októbra 2008, podľa ktorých neexistovala žiadna povinnosť členov kancelárií viesť register dovoleniek.
- 47 Napokon Všeobecný súd v bode 38 napadnutého rozsudku údajne rozhodol, že „nedostatočnosť systému zapisovania a dohľadu nad dovolenkami Dvora audítorov, ktorá existovala v čase skutkových okolností“, nemôže odôvodniť upustenie od akéhokoľvek vyšetrovania alebo konania voči žalobkyni, hoci práve uvedená nedostatočnosť systému správy dovoleniek Dvora audítorov viedla k oslobodeniu odvolateľky od obvinení zo strany Tribunal d'arrondissement de Luxembourg.
- 48 Dvor audítorov v odpovedi na tieto tvrdenia uvádza, že tento druhý odvolací dôvod spočíva na nesprávnom chápaní príslušných úloh dotknutých inštitúcií, ako aj dosahu článku 4 ods. 3 ZEÚ.
- 49 V súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku Komisia/Cresson (EU:C:2006:455) Všeobecný súd totiž nespochybnil rozsudok z 2. októbra 2008, ale jednoducho pristúpil k samostatnému posúdeniu určitých skutkových okolností, ktoré už boli analyzované v trestnom konaní na vnútroštátnej úrovni v rámci skúmania prípadnej mimozmluvnej zodpovednosti Dvora audítorov. Rozdiely v posúdení niektorých skutkových okolností teda vyplývajú zo samostatnej povahy každého z týchto dvoch začatých súdnych konaní.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 50 Svojím druhým odvolacím dôvodom pani Nikolaou vytýka Všeobecnému súdu, že porušil zásadu lojálnej spolupráce, ktorú bol povinný dodržiavať vo vzťahu k Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, keďže určité skutkové okolnosti posúdil v bodoch 44 a 45, ako aj v bodoch 35 a 38 napadnutého rozsudku odlišným spôsobom v porovnaní s úvahami uvedenými v rozsudku z 2. októbra 2008.
- 51 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zásada lojálnej spolupráce, ktorá bola pred nadobudnutím účinnosti Lisabonskej zmluvy obsiahnutá v článku 10 ES a ktorá je v súčasnosti zakotvená v článku 4 ods. 3 ZEÚ, ukladá členským štátom povinnosť prijať všetky opatrenia spôsobilé zaručiť dosah a účinnosť práva Únie a ukladá jej inštitúciám vzájomné povinnosti rešpektovania a pomáhania vo vzťahu k členským štátom pri vykonávaní úloh vyplývajúcich zo Zmlúv (pozri v tomto zmysle rozsudky First a Franex, C-275/00, EU:C:2002:711, bod 49, a Írsko/Komisia, EU:C:2003:545, bod 71).
- 52 V rámci týchto úloh článok 235 ES v spojení s článkom 225 ods. 1 ES výslovne priznáva Súdnemu dvoru a Všeobecnému súdu právomoc rozhodovať o sporoch o náhrade škody podľa článku 288 druhého odseku ES, ktorého predmetom je mimozmluvná zodpovednosť Spoločenstva. Podľa ustálenej judikatúry je táto právomoc výlučná, keďže súdy Spoločenstva musia overiť, či sú splnené všetky kumulatívne podmienky, konkrétne protiprávnosť konania, ktoré sa vytýka inštitúciám, skutočná existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi vytýkaným konaním a údajnou škodou, pričom vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva je podmienený súčasným splnením všetkých týchto podmienok (pozri rozsudok Komisia/Systran a Systran Luxembourg, C-103/11 P, EU:C:2013:245, bod 60 a citovanú judikatúru).

- 53 Okrem toho, pokiaľ ide o prítomnosť prvej z týchto podmienok, Súdny dvor už mnohokrát spresnil, že musí byť preukázané dostatočne závažné porušenie právneho pravidla, ktorého cieľom je priznanie práv jednotlivcom (pozri rozsudok Bergaderm a Goupil/Komisia, C-352/98 P, EU:C:2000:361, bod 42), spočívajúce v zjavnom a závažnom prekročení hraníc právomoci voľnej úvahy zo strany dotknutej inštitúcie (pozri v tomto zmysle rozsudky Brasserie du pêcheur a Factortame, C-46/93 a C-48/93, EU:C:1996:79, bod 55, a Komisia/CEVA a Pfizer, C-198/03 P, EU:C:2005:445, bod 64).
- 54 Z týchto zásad tak vyplýva, že žaloba o náhradu škody týkajúca sa mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva za konanie alebo nekonanie jeho inštitúcií bola zavedená ako samostatný prostriedok v porovnaní s inými súdnymi prostriedkami, ktorý má svoju osobitnú funkciu v rámci systému opravných prostriedkov a ktorý podlieha podmienkam výkonu stanoveným na účely jej osobitného cieľa (pozri najmä rozsudok Lütticke/Komisia, 4/69, EU:C:1971:40, bod 6, ako aj Unifrex/Rada a Komisia, 281/82, EU:C:1984:165, bod 11).
- 55 Preto, ako uviedol aj Dvor audítorov vo svojich písomných pripomienkach, hoci konštatovania uvedené v trestnom konaní týkajúce sa rovnakých skutkových okolností, ako sú tie, ktoré boli skúmané v rámci konania podľa článku 235 ES, môže súd Spoločenstva, ktorému bol spor predložený, zohľadniť, tento súd nie je viazaný právnym posúdením uvedených skutkových okolností zo strany trestného súdu a prináleží mu v plnom rozsahu svojej voľnej úvahy samostatne ich analyzovať, aby preveril, či sú splnené podmienky, ktorých súčasným splnením je podmienený vznik mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva (pozri analogicky rozsudok Komisia/Cresson, EU:C:2006:455, body 120 a 121).
- 56 Vzhľadom na tieto úvahy treba preto konštatovať, že tvrdenia, ktorými odvolateľka vytyka Všeobecnému súdu, že v bodoch 44 a 45, ako aj v bodoch 35 a 38 napadnutého rozsudku porušil zásadu lojálnej spolupráce, sú úplne nedôvodné.
- 57 V uvedených bodoch tohto rozsudku totiž Všeobecný súd neporušil povinnosť rešpektovania inštitúcií, ktorú mal vo vzťahu k Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, tým, že sa vyjadril k určitým skutkovým okolnostiam, ktoré už boli analyzované v rozsudku z 2. októbra 2008, a to len na účely toho, aby preveril zákonnosť opomenutí vytykaných Dvoru audítorov v rámci sporu týkajúceho sa mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva, a nie s cieľom posúdiť dôvodnosť trestnoprávných obvinení voči pani Nikolaouovej.
- 58 Z toho vyplýva, že druhý odvolací dôvod musí byť zamietnutý ako nedôvodný.

O tretom odvolacom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 59 Svojím tretím odvolacím dôvodom pani Nikolaou tvrdí, že napadnutý rozsudok je chybný z dôvodu nedostatku právomoci Všeobecného súdu vzhľadom na to, že tento súd rozhodoval o otázkach presahujúcich právomoci, ktoré mu prideliujú Zmluvy.
- 60 V prvom rade usudzuje, že Všeobecný súd v bode 45 tohto rozsudku rozhodoval ako „odvolací trestný súd“, keď z trestného hľadiska hmotnoprávne posudzoval, „čo vyplýva“ alebo „čo nevyplýva“ z dôvodu zbavenia obvinení „založeného na pochybnostiach“, ktorý bol uvedený v rozsudku z 2. októbra 2008.
- 61 V druhom rade odvolateľka tvrdí, že Všeobecný súd konal ako „disciplinárny súd“ a okrem iného potvrdil nesprávne chápanie právomocí Dvora audítorov, keď v bode 47 napadnutého rozsudku v súvislosti s poznámkou uvedenou v liste z 13. mája 2004 usúdil, že „nebolo neprimerané, že predseda Dvora audítorov žalobkyni oznámil, že veľká väčšina členov inštitúcie považ[ovala] jej správanie za neprijateľné“.

- 62 V tejto súvislosti pani Nikolaou spresňuje, že vzhľadom na to, že podľa článku 247 ods. 7 ES je Súdny dvor jedinou inštitúciou spôsobilou rozhodnúť o porušení povinností disciplinárnej povahy vytýkanom členovi Dvora audítorov, Všeobecný súd nebol oprávnený ani vyjadriť sa na tieto účely k správaniu vytýkanému odvolateľke v uvedenom liste, ani uznať zákonnosť obsahu tohto listu.
- 63 Dvor audítorov tvrdí, že tento dôvod musí byť zamietnutý ako čiastočne neprípustný, keďže predstavuje len zopakovanie tvrdení predložených v konaní na prvom stupni týkajúcich sa listu z 13. mája 2004, a ako čiastočne nedôvodný, keďže Všeobecný súd nespochybnil rozsudok z 2. októbra 2008, pretože posúdenie rovnakého konania mohlo viesť k odlišným záverom podľa povahy príslušného súdneho konania a podaného súdneho prostriedku.
- Posúdenie Súdnym dvorom
- 64 Tretím odvolacím dôvodom pani Nikolaou tvrdí, že Všeobecný súd porušil pravidlá právomoci vyplývajúce zo Zmlúv. V prvom rade v bode 45 napadnutého rozsudku hmotnoprávne posudzoval trestné obvinenia proti žalobkyni a dôvod zbavenia obvinení uvedený v rozsudku z 2. októbra 2008. V druhom rade v bode 47 tohto rozsudku Všeobecný súd nesprávne analyzoval poznámku disciplinárnej povahy obsiahnutú v liste z 13. mája 2004 a potvrdil zákonnosť obsahu tohto listu, pričom prekročil nielen hranice svojich právomocí, ale aj právomocí Dvora audítorov.
- 65 Treba však konštatovať, že tieto tvrdenia pochádzajú z nesprávneho chápania napadnutého rozsudku.
- 66 Pokiaľ totiž ide o prvú časť tohto odvolacieho dôvodu, stačí uviesť, že Všeobecný súd v bode 45 uvedeného rozsudku neanalyzoval skutkové okolnosti predchádzajúce trestným obvineniam voči žalobkyni a dôvod zbavenia obvinení uvedený v rozsudku z 2. októbra 2008 s cieľom spochybniť jeho konečný výsledok alebo opätovne obnoviť trestné konanie vedené na vnútroštátnej úrovni.
- 67 Naopak, ako bolo uvedené v bodoch 56 a 57 tohto rozsudku, Všeobecný súd sa v rámci hraníc svojej výlučnej právomoci v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva obmedzil na odkaz na tie isté skutkové okolnosti, ktoré boli zohľadnené v uvedenom vnútroštátnom trestnom konaní, len na účely toho, aby odpovedal na argumentáciu žalobkyne vychádzajúcu z údajnej nezákonnosti opomenutia Dvora audítorov prijať formálne rozhodnutie, ktorým by bola žalobkyňa zbavená všetkých obvinení v dôsledku rozsudku z 2. októbra 2008.
- 68 V bode 45 napadnutého rozsudku tak Všeobecný súd na rozdiel od tvrdenia odvolateľky nekonal ako „odvolací trestný súd“, ale zostal v rámci svojich právomocí.
- 69 Pokiaľ ide o druhú časť tretieho odvolacieho dôvodu, treba na jednej strane spresniť, že úvaha uvedená v bode 47 napadnutého rozsudku predstavuje aj odpoveď na tvrdenie odvolateľky založené na porušení zásady neustrannosti a povinnosti starostlivosti Dvorom audítorov vyplývajúcom z nezdvorilej a nadbytočnej poznámky obsiahnutej v liste z 13. mája 2004.
- 70 Všeobecný súd sa vykonaním analýzy takejto poznámky v rámci konania o žalobe o náhradu škody, ktorá naň bola podaná, nevyjadril z disciplinárneho hľadiska ku konaniu vytýkanému žalobkyni a neprekročil hranice svojej právomoci v oblasti mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva.
- 71 Na druhej strane, pokiaľ ide o obsah listu z 13. mája 2004, treba uviesť, že ako zdôraznil aj generálny advokát v bode 84 svojich návrhov, tento list sa správne obmedzil na jednoduché oznámenie výsledkov hlasovania členov Dvora audítorov, ktorí zasadli, aby rozhodli o podaní návrhu na začatie konania na Súdnom dvore podľa článku 247 ods. 7 ES, a teda sa nevenoval disciplinárnemu posúdeniu konania vytýkaného pani Nikolaouovej.

- 72 Keďže totiž bolo možné legitímne rozhodnúť o podaní návrhu na začatie konania na Súdnom dvore v súlade so zásadami vyplývajúcimi z judikatúry v danej oblasti, a to na základe predpokladanej existencie „nesplnenia povinnosti, ktoré má určitý stupeň závažnosti“ (pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Cresson, EU:C:2006:455, bod 72), Dvor audítorov mal možnosť oznámiť, že jednomyselnosť potrebná na tento účel v zmysle článku 6 jeho vnútorného poriadku nebola dosiahnutá, hoci veľká väčšina jeho členov kritizovala konanie vytýkané v bode i) uvedeného listu.
- 73 Napokon, ako potvrdili všetci účastníci konania na pojednávaní pred Súdny dvorom, poznámka obsiahnutá v tom istom liste ostala výlučne osobná a nebola nijakým spôsobom zverejnená v tlači.
- 74 Z týchto úvah vyplýva, že Všeobecný súd rozhodnutím, že obsah listu z 13. mája 2004 bol zákonný, nijako nepriznal Dvoru audítorov právomoci v disciplinárnej oblasti, ktoré nemal, ani neporušil rozsah svojich právomocí, keďže nekonal ako „disciplinárny súd“.
- 75 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba tretí odvolací dôvod v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodný.

O štvrtom dôvode

Argumentácia účastníkov konania

- 76 Prvou časťou svojho štvrtého odvolacieho dôvodu pani Nikolaou tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vykladal a uplatňoval podmienky upravujúce mimozmluvnú zodpovednosť Spoločenstva. V bode 32 napadnutého rozsudku totiž pridal dodatočnú podmienku nevyžadovanú judikatúrou, konkrétne požiadavku, že dotknutá inštitúcia musela konať „v zlej viere“.
- 77 Druhou časťou uvedeného odvolacieho dôvodu odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že pri výklade článku 2 druhého odseku rozhodnutia 99/50 v spojení s článkom 4 prvým odsekom tohto rozhodnutia sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia.
- 78 Na jednej strane v bode 30 napadnutého rozsudku Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že nebolo potrebné informovať žalobkyňu o začatí predbežného vyšetrovania, ktoré sa jej týkalo, a že listy z 8. a 26. apríla 2002, ktoré žalobkyňu informovali o začatí interného vyšetrovania OLAF-u, spĺňali požiadavky upravené v článku 4 prvom odseku prvej vety tohto rozhodnutia. Na druhej strane Všeobecný súd v bode 29 tohto rozsudku nesprávne pripustil, že opomenutie Dvora audítorov sprístupniť žalobkyni obsah spisu vytvoreného pri predbežnom vyšetrovaní alebo vypočúť ju pred postúpením tohto spisu OLAF-u nepredstavovalo žiadnu nezákonnosť v zmysle článku 4 prvého odseku druhej vety uvedeného rozhodnutia.
- 79 Podľa Dvora audítorov musí byť tento odvolací dôvod vyhlásený za neprípustný, keďže spočíva v jednoduchom zopakovaní tvrdení prednesených na prvom stupni, a teda predstavuje návrh na opätovné preskúmanie skutkových okolností prejednávanej veci.
- 80 V každom prípade Všeobecný súd v bode 32 napadnutého rozsudku nepridal žiadnu dodatočnú podmienku vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva. Rovnako sa nedopustil žiadneho nesprávneho právneho posúdenia pri svojom výklade článku 2 druhého odseku rozhodnutia 99/50 vzhľadom na to, že toto ustanovenie neukladá povinnosť informovať osobu podozrivú z nezrovnalostí o začatí predbežného vyšetrovania, ale len vyžaduje, aby generálny tajomník bezodkladne zaslal OLAF-u informácie zhromaždené v rámci takéhoto vyšetrovania.

Posúdenie Súdny dvorom

- 81 Prvou časťou štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľka vytýka Všeobecnému súdu, že pri výklade podmienok možného vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Spoločenstva sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že v bode 32 napadnutého rozsudku rozhodol, že prípadné postúpenie dokumentu z 20. novembra 2001 pochádzajúceho od vedúceho kancelárie pani Nikolaouovej, na ktorom bol pravdepodobne falošný podpis, OLAF-u alebo luxemburským orgánom neznamenal, že Dvor audítorov konal v zlej viere, pokiaľ ide o otázku pravosti podpisu odvolateľky.
- 82 V tejto súvislosti stačí uviesť, že Všeobecný súd dospel k tomuto záveru len subsidiárne po tom, ako v prvom rade konštatoval, že uvedený dokument nebol obsiahnutý v spise z predbežného vyšetrovania, ktorý Dvor audítorov postúpil OLAF-u, a nebol predložený ani luxemburským orgánom.
- 83 Keďže v odvolaní nebolo toto posúdenie skutkovej povahy nijako spochybnené, prvá časť štvrtého odvolacieho dôvodu sa musí zamietnuť ako neúčinná.
- 84 Druhou časťou štvrtého odvolacieho dôvodu pani Nikolaou tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne vykladal článok 2 druhý odsek rozhodnutia 99/50 v spojení s článkom 4 prvým odsekom tohto rozhodnutia, keďže na jednej strane v bode 30 napadnutého rozsudku usúdil, že listy z 8. a 26. apríla 2002, ktoré informovali žalobkyňu o začatí interného vyšetrovania OLAF-u a nie o predbežnom vyšetrovaní, spĺňali požiadavky upravené v článku 4 prvom odseku prvej vete tohto rozhodnutia, a na druhej strane v bode 29 tohto rozsudku usúdil, že druhá veta prvého odseku článku 4 uvedeného rozhodnutia neukladala Dvoru audítorov povinnosť sprístupniť žalobkyňi obsah spisu vytvoreného pri predbežnom vyšetrovaní ani vypočúť ju pred postúpením tohto spisu OLAF-u.
- 85 V tejto súvislosti je vhodné pripomenúť, že článok 2 druhý odsek rozhodnutia 99/50 stanovuje, že generálny tajomník jednak „bezodkladne oznámi [OLAF-u] každú skutočnosť, na základe ktorej možno predpokladať existenciu nezrovnalostí“, akými sú podvod, korupcia alebo akákoľvek iná protiprávna činnosť, ktorá poškodzuje finančné záujmy Spoločenstiev, a jednak „pristúpi k predbežnému vyšetrovaniu bez toho, aby tým boli dotknuté interné vyšetrovania vedené [OLAF-om]“.
- 86 Vzhľadom na to, že z tohto článku nevyplývajú explicitné informácie, si odpoveď na prvé tvrdenie uvedené na podporu druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu vyžaduje najprv určiť, či sa informačná povinnosť, na ktorú odkazuje článok 4 prvý odsek prvá veta rozhodnutia 99/50, vzťahuje aj na predbežné vyšetrovanie, ďalej v prípade kladnej odpovede, aká je povaha tejto povinnosti, a napokon, či bola odvolateľka v tomto prípade takto informovaná.
- 87 Pokiaľ ide o skúmanie týchto bodov, treba konštatovať, že uvedený článok 4 prvý odsek prvá veta vôbec nespresňuje typológiu predmetného vyšetrovania a jednoducho stanovuje, že v prípade vzniku novej účasti člena, úradníka alebo iného zamestnanca Dvora audítorov bude o tom „urýchlene“ informovaná dotknutá osoba, pokiaľ nehrozí riziko, že to ovplyvní vyšetrovanie.
- 88 Z toho vyplýva, že ak by sa aj pripustilo, že toto ustanovenie sa týka aj predbežného vyšetrovania, treba uviesť, že jednak nestanovuje povinnosť okamžitého informovania od začiatku vyšetrovania a jednak túto povinnosť zmierňuje požiadavkou ochrany účinnosti vyšetrovania.
- 89 Pritom však treba konštatovať, že v tomto prípade bola odvolateľka, na rozdiel od svojich tvrdení, listom z 26. apríla 2002 naozaj informovaná nielen o začatí interného vyšetrovania, ale aj o tom, že Dvor audítorov vykonal predbežné vyšetrovanie a že spis súvisiaci s týmto vyšetrovaním odovzdal generálny tajomník OLAF-u.

- 90 Keďže neboli predložené tvrdenia odvolateľky namietajúce prípadnú oneskorenosť zaslania takéhoto listu, treba usúdiť, ako uviedol aj generálny advokát v bode 96 svojich návrhov, že oznámenie obsiahnuté v tomto liste uviedlo do súladu zásadu urýchleného informovania dotknutej osoby s potrebou zabezpečiť účinnosť predbežného vyšetrovania a interného vyšetrovania.
- 91 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bode 30 napadnutého rozsudku usúdil, že oznámenia vykonané prostredníctvom listov z 8. a 26. apríla 2002 spĺňajú požiadavky upravené v článku 4 prvom odseku prvej vete rozhodnutia 99/50.
- 92 Po tomto spresnení treba na posúdenie dôvodnosti druhého tvrdenia uvedeného na podporu druhej časti tohto odvolacieho dôvodu ešte určiť, či predbežné vyšetrovanie v každom prípade podlieha dodržaniu informačnej povinnosti upravenej v článku 4 prvom odseku druhej vety tohto rozhodnutia, podľa ktorej sa „po ukončení vyšetrovania nesmú robiť závery uvádzajúce meno člena... bez toho, aby sa dotknutej osobe umožnilo vyjadriť svoje stanovisko ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej týkajú“, a teda či mala byť odvolateľka vypočutá pred ukončením tohto vyšetrovania a postúpením vytvoreného spisu OLAF-u.
- 93 Na tieto účely treba vzhľadom na to, že zo znenia tohto článku 4 prvého odseku druhej vety tohto rozhodnutia nevyplýva žiadny jasný údaj, skúmať osobitné charakteristiky predbežného vyšetrovania.
- 94 Ako na pojednávaní pred Súdnym dvorom vysvetlil Dvor audítorov, takéto vyšetrovanie predstavuje predbežnú fázu zhromažďovania a hodnotenia informácií týkajúcich sa tvrdení o nezrovnalostiach, ktoré prijal generálny tajomník, a jeho predmetom je preverenie vierohodnosti podkladov svedčiacich o týchto tvrdeniach predtým, ako sa zhromaždia do spisu a postúpia buď menovaciemu orgánu na účely začatia administratívneho vyšetrovania, alebo OLAF-u na účely urýchlenia interného vyšetrovania.
- 95 Z toho vyplýva, že ako uviedol generálny advokát v bode 93 svojich návrhov, predbežné vyšetrovanie nemá viesť k prijatiu záverov voči predmetnej osobe.
- 96 Za týchto podmienok sa Všeobecný súd v bode 29 napadnutého rozsudku nedopustil nesprávneho posúdenia, keď analyzoval predmet tohto vyšetrovania a usúdil, že povinnosť vyplývajúca z článku 4 prvého odseku druhej vety rozhodnutia 99/50 sa netýka aktov, ktoré uskutočnil generálny tajomník v rámci tohto vyšetrovania.
- 97 Preto treba druhú časť štvrtého odvolacieho dôvodu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú.
- 98 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba štvrtý odvolací dôvod zamietnuť ako čiastočne neúčinný a čiastočne nedôvodný a odvolanie zamietnuť.

O trovách

- 99 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak odvolanie nie je dôvodné, Súdny dvor rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1, Súdny dvor uloží účastníkovi konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinnosť nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Dvor audítorov navrhol uložiť pani Nikolaouovej povinnosť nahradiť trovy konania a pani Nikolaou nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamietla.

2. Pani Kalliopi Nikolaou je povinná nahradiť trovy konania.

Podpisy